

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15C/41/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234946
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2016:6113234946.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Benčovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: Q. Z., K.. XX. XX. XXXX, I. O. Z. D. XX/X, XXX XX Z., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, AK so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, o zaplatenie sumy 18 177,80 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania titulom trov jeho právneho zastúpenia vo výške 2497,80 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, AK so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, účet vedený v I. O., U.. W.., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi náhradu trov konania voči navrhovateľovi **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Právny zástupca navrhovateľa sa podaným návrhom, ktorý došiel dňa 20. 12. 2013 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu sumu vo výške 18 177,80 Eur, úrok z omeškania zo splátok za obdobie od 13. 01. 2011 do 23. 02. 2013 vo výške 457,92 Eur, ročný úrok z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 18 177,80 Eur od 24. 02. 2013 do zaplatenia, ako aj trovy konania, a to všetko do troch dní od právoplatnosti súdneho rozhodnutia. Na zdôvodnenie navrhovateľ uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. OZ dňa 13. 12. 2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO: 00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Teda postupca a odporca uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 304975878 (ďalej len zmluva) dňa 20. 02. 2009, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (VOP). Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania týchto peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v tejto zmluve a vo VOP. Podľa navrhovateľa predmetná zmluva obsahuje všetky znaky a podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 až § 507 Obchodného zákonníka a Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 19 321,91 Eur, ktorá pozostával z

istiny 15 691,99 Eur, riadneho úroku 2 577,39 Eur, úroku z omeškania 1 010,67 Eur (suma predstavujúca úrok z omeškania - v tomto konaní navrhovateľ neuplatňuje) a ostatného príslušenstva 41,86 Eur (suma predstavujúca ostatné príslušenstvo a poplatky - v tomto konaní navrhovateľ si neuplatňuje) v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 11 620,- Eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach vo výške po 187,40 Eur vždy k dvanástemu dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 12. 01. 2011 do 12. 01. 2019 v počte 97 a v celkovej výške žalovanej sumy 18 177,80 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 02. 2013 do 12. 01. 2019 sa stali splatnými dňa 23. 02. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje aj ročný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 23. 02. 2013, si navrhovateľ uplatňuje ročný úrok z omeškania od 24. 02. 2013 do zaplatenia (§ 517 ods. 2 OZ). Navrhovateľ poukázal na to, že odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu písomného vyhotovenia žalobného návrhu (t. j. do 09. 12. 2013) uhradil na uplatňované splátky špecifikované v druhom odseku v článku III nasledovné sumy: 0,- Eur. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 97 neuhradených splátok úveru v rozsahu žalovanej sumy (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky).

Podaním zo dňa 16. 10. 2014 právny zástupca navrhovateľa zaslal platobnú históriu odporcu a špecifikoval podrobne žalovanú sumu (konkretizoval položky z akých pozostáva istina 15 691,99 Eur, zmluvný úrok 5 119,30 Eur, riadny úrok 2 577,39 Eur).

Podaním zo dňa 13. 04. 2015 sa právny zástupca navrhovateľa vyjadril k vnesenej námietke premlčania zo strany právneho zástupcu za vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Poukázal na § 93 ods. 2 O. s. p., § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 392 ods. 2, § 397 Obchodného zákonníka, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Právny zástupca má za to, že vedľajší účastník nemôže uznať nárok navrhovateľa, nemôže uzavrieť zmier a nemôže sám vzniesť námietku premlčania, pretože nejde o úkon procesný, ale o úkon podľa hmotného práva. Subjektom, ktorý je oprávnený uplatniť námietku premlčania je dlžník, resp. jeho právny nástupca, príp. ich zástupca. Podľa názoru právneho zástupcu navrhovateľa vedľajší účastník je oprávnený na procesné úkony, pričom námietka premlčania je hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Taktiež z ust. § 100 ods. 1 OZ je zrejme, že námietku premlčania môže účinne podať len dlžník. Na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom nemá súd prihliadať, nakoľko ju uplatnila neoprávnená osoba. Ďalej navrhovateľ uviedol, že v tomto konaní si uplatňuje nepremičané splátky úveru splatné od 12. 01. 2011 do 12. 01. 2019 (žalobný návrh došiel na súd dňa 20. 12. 2013). Splátky pôvodne splatné od 20. 02. 2013 do 12. 01. 2019 sa stali splatnými dňa 23. 02. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Vo vzťahu k premlčaniu poukázal na § 387 ods. 1, § 392 ods. 2, § 397 Obchodného zákonníka. Predmetná spotrebiteľská zmluva je absolútnym obchodom, a preto je potrebné použiť úpravu Obchodného zákonníka bez ohľadu na spotrebiteľský charakter zmluvy. Ustanovenie o premlčacej dobe nie je ustanovením, ktoré by smerovalo k ochrane spotrebiteľa, a preto nie je možné pre otázku premlčania vyvodzovať použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Ustanovenie Obchodného zákonníka o premlčaní nie je ustanovením diskriminujúcim dlžníka (spotrebiteľa) len preto, že premlčacia doba k uplatneniu práv zo zmluvy podľa Obchodného zákonníka je dlhšia ako podľa Občianskeho zákonníka (poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Ústí nad Labem sp. zn. 69IC 1303/2010, rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe sp. zn. 69ICm 1303/2010). Taktiež odkázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6MCdo/4/2012 zo dňa 27. 03. 2013, v ktorom súd má za to, že zmluva o úvere upravená ustanoveniami § 497 až § 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. Okrem uvedeného právny zástupca poukázal na výklad ust. § 524 ods. 1, 2 OZ a § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Uviedol, že z gramatického výkladu prvej aj druhej vety citovaného ustanovenia zákona o bankách je zrejme, že zákonodarca rozlišuje dva pojmy: pojem peňažný záväzok ako celok a pojem časť peňažného záväzku. Správnosť záveru o tom, že banka môže postúpiť aj nezosplatnenú pohľadávku, možno tiež potvrdiť posúdením druhej vety citovaného ustanovenia, ktorá nadväzuje na predchádzajúcu prvú vetu ustanovenia. Zmyslom je vyjadrenie podmienky, že pokiaľ dlžník uhradil banke tú časť záväzku, s plnením ktorej bol v omeškani, a to v čase pred postúpením pohľadávky, právo banky postúpiť

celú pohľadávku, najmä jej nezaplatený zostatok zaniká. Podľa dôvodovej správy k ust. § 92 ods. 7 zákona o bankách (teraz § 92 ods. 8) sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu, a to aj osobe, ktorá nie je bankou. Pod nesplácaným dlhom treba rozumieť dlh dlžníka v podobe vrátenia celého poskytnutého úveru veriteľovi, nakoľko tento dlh vzniká už poskytnutím úveru dlžníkovi, ktorý ho má len možnosť vrátiť v splátkach postupným splácaním za zmluvne dohodnutých podmienok. Potom z uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle tohto § 92 ods. 8 zákona o bankách, nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách. Právny zástupca navrhovateľa pripojil výzvu zo dňa 20. 01. 2010 adresovanú Slovenskou sporiteľnou, a. s. odporcovi, a to pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. V tejto výzve SS, a. s. oznamuje, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškaní ku dňu 31. 12. 2009 vo výške 749,60 Eur s príslušenstvom s tým, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 10 dní do doručenia tejto výzvy.

Podaním zo dňa 19. 02. 2016 (č. I. 139 spisu) právny zástupca navrhovateľa sa vyjadril k podaniu vedľajšieho účastníka zo dňa 16. 07. 2015. Má za to, že pohľadávka uplatnená v žalobnom návrhu nie je premlčaná, nakoľko navrhovateľ v tomto konaní si uplatňuje neuhradené a nepremičané splátky úveru splatné od 12. 01. 2011 do 12. 01. 2019. Splátky pôvodne splatné od 20. 02. 2013 do 12. 01. 2019 sa stali splatnými dňa

23. 02. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo odporcovi zasielané dňa 04. 02. 2013, ktorý mal pohľadávku uhradiť najneskôr do 19. 02. 2013. Mimoriadna splatnosť úveru nastala dňa 23. 02. 2013 z dôvodu dodržania lehoty v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Navrhovateľ zaslal podací hárok preukazujúci č. EPH000248696 list č. 47/78 (nie je uvedený dátum podania na pošte) preukazujúci odoslanie spomínanej výzvy k úhrade a predmetného oznámenia zo dňa 04. 02. 2013, čím sa toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dostalo do sféry odporcu. Preto argument vedľajšieho účastníka o porušení spotrebiteľského práva nedodržaním 15 dňovej lehoty pred nie je správny.

Ďalej navrhovateľ poukázal na skutočnosť, že v konaní predložil relevantné oznámenie postupcu odporcovi o postúpení pohľadávky s podacím hárkom, ktoré bez ďalšieho zakladajú aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd má povinnosť z tohto oznámenia vychádzať bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení ako prejudiciálnu otázku. Poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11. 06. 2003 („Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.“). Navrhovateľ zastáva názor, že aktívnu legitímáciu v prejednávanej veci preukázal oznámením postupcu o postúpení pohľadávky. Pre úplnosť však v súvislosti s platnosťou postúpenia pohľadávky a ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, navrhovateľ uvádza, že toto ustanovenie nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Účelom citovaného ustanovenia je úprava výnimiek z bankového tajomstva a nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach za splnenia, ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. Podľa dôvodovej správy bol hlavným účelom tohto ustanovenia prelomenie bankového tajomstva, a nie obmedzenie možnosti postúpiť pohľadávku. Zo zákona nevyplýva, že by podmienky uvedené v predmetnom ustanovení podmieňovali platnosť právneho úkonu postúpenia pohľadávky. Potom doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. Ak banka pred postúpením pohľadávky písomne nevyzvala dlžníka na plnenie, nemá to vplyv na platnosť postúpenia pohľadávky v zmysle § 524 OZ. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo zákona o bankách.

V súlade s prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok bol odporca ku dňu postúpenia pohľadávky v omeškaní po dobu 1168 dní, teda súčet všetkých omeškaní odporcu so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok. S poukazom na to, že omeškanie odporcu trvalo nepochybne viac ako rok, zastáva názor, že právny predchodca navrhovateľa by konal v súlade s ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách (neporušil by bankové tajomstvo) aj v takom prípade, ak by písomnú výzvu odporcom nezasielal. V tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 12C/63/2014 zo dňa 30. 03. 2015 („Len samotné nepreukázanie písomnej výzvy za stavu, že banka splnenie tejto povinnosti vyhlasuje v zmluve o postúpení pohľadávky, nemôže zneplatniť zmluvu o postúpení pohľadávky. Nedoručenie písomnej výzvy právnym predchodcom navrhovateľa

odporcovi, odporca v konaní nenamietal. Je však nepravdepodobné, že Slovenská sporiteľňa pri tak dlhom omeškaní dlžníka zostala nečinná a nevyzývala dlžníka k plneniu omeškaných splátok. S ohľadom aj na situáciu predpokladanú v § 92 ods. 8 citovaného zákona, podľa ktorého ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti tohto istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok, keďže omeškanie dlžníka trvalo nepochybne viac ako jeden rok, je súd toho názoru, že postúpenie pohľadávky nebolo viazané ani na písomnú zmluvu banky“). Navrhovateľ vykladá predmetné ustanovenie tak, že pokiaľ je dlžník v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, môže banka postúpiť pohľadávku zodpovedajúcu celej výške peňažného záväzku, nielen časť, s ktorou je dlžník v omeškaní. Pokiaľ by toto ustanovenie malo na mysli postúpenie len časti peňažného záväzku, s ktorou je dlžník v omeškaní, bolo by to v tomto ustanovení výslovne uvedené. Potom je zrejmé, že banka môže postúpiť peňažný záväzok ako celok vrátane jeho príslušenstva. Ďalej navrhovateľ má za to, že preukázal, že právny predchodca navrhovateľa splnil všetky povinnosti, ktoré mu ukladá § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda že odporca bol v mene banky vyzvaný na úhradu dlžnej sumy a zároveň bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní.

Právny zástupca za vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa písomne vyjadril podaním zo dňa 30. 12. 2014 (č. I. 68 spisu). Písomne uviedol, že navrhovateľ v tomto konaní si uplatňuje nárok na zaplatenie sumy zo zmluvy o splátkovom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom dňa 20. 02. 2009, ktorej súčasťou sú Všeobecné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (VOP). Teda zmluva je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Neplatné je podľa § 52 ods. 2 OZ aj prípadné dojednanie o režime Obchodného zákonníka. Podľa čl. 7 bod 7.6.1 VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,... V súvislosti s námietkou premlčania poukázal na § 101, § 103 OZ. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t. j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu poukázal na súdnu prax, ktorá vyvodzuje, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že žalovaný bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. Z predložených dôkazov zo strany navrhovateľa je zjavné, že v čase postúpenia pohľadávky, teda dňa 13. 12. 2012 bol odporca v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov 1168 dní (uvedený počet dní omeškania v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1514/2012/CE zo dňa 13. 12. 2012 - aktíva). Od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 372 dní. Žaloba vo veci samej bola podaná na súd dňa 20. 12. 2013, teda v čase podania žaloby predstavovalo omeškanie spolu 1540 dní (1168 + 372), čo je viac ako 4 roky. Potom v čase podania žaloby uplynula všeobecná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka, ale aj Obchodného zákonníka.

Z doplňujúceho vyjadrenia právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 14. 01. 2015 (č. I. 73 spisu) vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal, ktoré splátky a kedy odporca splatil a v akej výške (nie je možné posúdiť, či sa dostal do omeškania a kedy), taktiež kedy a ako Slovenská sporiteľňa, a. s. alebo navrhovateľ vyzvali odporcu na zaplatenie zvyšného dlhu pre omeškanie so splátkami. Za zosplatenie celého úveru nemožno považovať oznámenie o postúpení pohľadávky, keďže ani z neho nie je zrejмый žiaden interpretovateľný prejav vôle Slovenskej sporiteľne, a. s. V danom prípade je potrebné posúdiť otázku, či zistený skutkový stav opodstatňuje záver, že postúpenie je aspoň voči dlžníkovi platné a účinné, a to s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ust. § 92 ods. 8 tohto zákona, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bolo ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné podľa § 39 OZ, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok voči dlžníkovi. Ak pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch je potrebné splniť určité podmienky ako napr. uvedené v § 92 ods. 8 osobitného zákona, je postupca v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať

predpoklady svojej aktívnej legitímácie (§ 120 ods. 1 O.s.p.). Navrhovateľ, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Za dôkaz splnenia týchto podmienok nemožno považovať ani jednostranné vyhlásenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o ich splnení obsiahnuté v odseku 4. 2 písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok. Má za to, že navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 osobitného zákona.

Ďalším podaním zo dňa 16. 07. 2015 (č. I. 123 spisu) sa písomne vyjadril právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu k premlčaniu. Na daný vzťah treba aplikovať ustanovenia OZ ohľadom plynutia premlčania. Nárok navrhovateľa bol v čase podania žaloby premlčaný v celom rozsahu. Návrh je potrebné zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa, ktorý nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Podľa menovaného navrhovateľ nepreukázal, že by v čase kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporcovi postúpená, boli tieto podmienky postupne splnené. Taktiež nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle osobitného ustanovenia. Predmet sporu určený navrhovateľom nemá žiadny hmotnoprávny vzťah k odporcovi (nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe - § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 39 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Ďalej poukázal na to, že nepredložením dôkazu zo strany navrhovateľa o odoslaní výzvy v zmysle tohto osobitného ustanovenia, navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Nestačí len predložiť výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, ale treba aj preukázať, že túto výzvu skutočne banka zaslala odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa môže vygenerovať zo systému výzvu, ktorú doloží v súdnom konaní. Je potrebné sa zaoberať aj tým, kedy bola výzva odporcovi doručená, a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90 dňovej lehoty po splatnosti záväzkov odporcu, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nedodržanie týchto podmienok zakladá absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky.

Ďalej právny zástupca vedľajšieho účastníka uviedol, že v prípade dodržania podmienok postúpenia pohľadávky, bude potrebné vyhodnotiť úkon navrhovateľa - vyhlásenie mimoriadnej splatnosti. Banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Ide o výlučné oprávnenie banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie navrhovateľ nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto nárok uplatnený navrhovateľom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, je nárokom, ktorý nemá oporu v zákone. Záver o tom, že navrhovateľ nemôže zosplatiť zvyšnú časť úveru, potvrdzuje rozsudok Okresného súdu Nitra sp. zn. 9C/261/2013 zo dňa 17. 02. 2015 aj uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014. Banka môže postúpiť pohľadávku za súčasného splnenia podmienok uvedených v osobitnom ustanovení zodpovedajúcu nesplácaného dlhu, a nie dlhu, ktorý ešte nie je splatný. Ďalej poukázal na to, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase jej postúpenia.

Ďalej poukázal na § 53 ods. 9 OZ, ustanovenie ktoré modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Ak sa dohodla strata výhody splátok, potom veriteľ má právo od dlžníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak chce toto právo uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok. Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplatennej splátky, nepostačuje na splatnosť celého peňažného dlhu. Zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15 - dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Právny zástupca vedľajšieho účastníka má za to, že navrhovateľ resp. jeho právny predchodca úver zosplatiť v rozpore s ust. § 53 ods. 9 OZ, a preto takýto postup je neplatný (§ 39 OZ). Žaloba by bola v časti zosplatených splátok podaná predčasne. Taktiež poukázal na rozpor bodu 7.6.1 VOP a § 53 ods. 9 OZ. VOP sú v tejto časti neplatné pre rozpor so zákonom.

Podaním zo dňa 04. 03. 2016 právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu ukázal na vyslovené právne závery rozhodnutí iných súdov v obdobných veciach. Napriek tomu, že navrhovateľovi bola poskytnutá lehota na doloženie dokladu preukazujúceho, že výzva právneho predchodcu navrhovateľa bola odporcovi aj zaslaná, navrhovateľ doložil len samotný text výzvy bez toho, aby doložil doklad o tom, že predmetná výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná.

Súd vo veci vykonal dokazovanie vypočítaním právneho zástupcu navrhovateľa, odporcu, právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu a oboznámením sa s týmito listinnými dôkazmi: žalobný návrh navrhovateľa vrátane príloh - zmluva o splátkovom úvere č. 0304975878 zo dňa 20. 02. 2009, Všeobecné obchodné podmienky, dodatok č. 9 k Všeobecným obchodným podmienkam, list Slovenskej sporiteľne, a. s. vo veci: oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa

18. 12. 2012 adresované odporcovi, výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany EOS KSI Slovensko, s. r. o. zo dňa 04. 02. 2013 adresované odporcovi, zmluva o postúpení pohľadávok č. 1514/2012/CE zo dňa 13. 12. 2012, príloha č. 2 k zmluve o postúpení pohľadávok, príloha č. 3 k tejto zmluve o postúpení pohľadávok, potvrdenie o zmluvnom vzťahu, príloha č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP (č. l. 32 spisu), pokus o zmier zo strany navrhovateľa zo dňa 29. 11. 2013 adresovaný odporcovi, výpis z obchodného registra na navrhovateľa, podanie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 16. 10. 2014, vrátane prílohy (č. l. 51 až 59 spisu), vyjadrenie právneho zástupcu za vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa 30. 12. 2014 (č. l. 68), dopĺňujúce vyjadrenie právneho zástupcu za vedľajšieho účastníka na strane odporcu zo dňa

14. 01. 2015 (č. l. 73), námietka neprípustnosti vedľajšieho účastníctva zo strany právneho zástupcu navrhovateľa, vyjadrenie právneho zástupcu za vedľajšieho účastníka na strane odporcu k výzve súdu zo dňa 16. 03. 2015 vrátane pripojených rozsudkov iných súdov (č. l. 83 až 110 spisu), výpis na združenie (týka sa vedľajšieho účastníka na strane odporcu - č. l. 111), vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 13. 04. 2015 vrátane výzvy Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 adresovaná odporcovi (č. l. 112-115), vyjadrenie právneho zástupcu navrhovateľa zo dňa 19. 02. 2016 vrátane príloh (č. l. 139 - 146 spisu - výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany EOS KSI Slovensko, s. r. o., zo dňa 04. 02. 2013 adresovaná odporcovi, podací hárok č. EPH000248696, list č. 47/87 bez dátumu, výzva Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 adresovaná odporcovi), podanie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu vo veci zaslanie záverov krajských súdov v obdobných veciach zo dňa 04. 03. 2016 (č. l. 148 - 149), ďalšie podania obidvoch právnych zástupcov účastníkov konania týkajúce sa odvolacieho konania a obsahom spisu v danej veci.

Predmetom konania v danej veci bol návrh navrhovateľa proti odporcovi o zaplatenie sumy 18 177,80 Eur, úroku z omeškania zo splátok za obdobie od 13. 01. 2011 do 23. 02. 2013 vo výške 457,92 Eur a ročného úroku z omeškania vo výške 8,75 % zo sumy 18 177,80 Eur od 24. 02. 2013 do zaplatenia.

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že navrhovateľ mal pri uzatváraní a plnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 O.z.) a na strane dlžníka vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 O.z.). Zmluva bola navrhovateľom pripravovaná vopred na formulári (vrátane znenia Obchodných podmienok, bez možnosti odporcu meniť obsah a text zmluvy). Z charakteru zmluvy, ako aj jej účastníkov je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu. Preto súd aplikoval na daný prípad ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. O.z.) a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 261 ods. 3 Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. 7) Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu. 7)

Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na žalobnom návrhu a ďalších doplňujúcich podaní, v ktorých poukázal na skutkový aj právny stav veci, vrátane listinných dokladov.

Právny zástupca za vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávaní taktiež trval na písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu vrátane ďalších doplňujúcich podaní a príloh. Namietal, že v súvislosti s oznámením o postúpení zo strany Slovenskej sporiteľne zo dňa 18. 12. 2012, bolo porušené ust. § 53 ods. 9 OZ, kde sa pred zosplatnením vyžaduje dodržať určitý postup. Tento postup dodržaný nebol, resp. v tomto konaní navrhovateľ nepreukázal, že by bol dodržaný. Preto oznámenie o postúpení považujú za neplatné. Ďalšia námietka sa týka výzvy navrhovateľa a oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04. 02. 2013. Navrhovateľ, keďže nepoužíva štatút banky, nie je ani oprávnený zosplatniť úver. Zosplatnenie bankového úveru prináleží výlučne banke, a nie tretiemu subjektu, ktorý nemá štatút banky a nemá bankovú licenciu. Tretia námietka právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu sa týka výzvy Slovenskej sporiteľne s dátumom podania 20. 01. 2010, ktorá síce bola vložaná do spisu, avšak nebolo preukázané, že by bola odporcovi vôbec zasielaná. Odporca spochybňuje zaslanie, resp. obdržanie tejto výzvy a z toho dôvodu je na navrhovateľovi, aby odoslanie tejto výzvy preukázal. V opačnom prípade ide o neplatné postúpenie, nakoľko je v rozpore s § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Poukázal na vyslovené závery rozhodnutí iných súdov vrátane odvolacích senátov v obdobných veciach. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že navrhovateľ nie je v tomto konaní aktívne vecne legitimovaný. To znamená, že na neho neprešla platne pohľadávka, ktorú si v tomto konaní uplatňuje a preto žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Okrem uvedeného vzniesol aj námietku premlčania uplatneného žalobného nároku zo strany navrhovateľa.

Odporca na pojednávaní vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do tohto súdneho konania. Žiadal žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, a to z tých dôvodov, na ktoré poukázal právny zástupca vedľajšieho účastníka na jeho strane. Potvrdil, že zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s. mu boli poskytnuté peňažné prostriedky. Neobdržal žiadnu písomnosť (výzvu k úhrade alebo oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, resp. výzvu) zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s.

Medzi účastníkmi konania nie je sporné, že medzi postupcom a odporcom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere (ktorá súvisí s predmetom tohto konania) dňa 20. 02. 2009, na základe ktorej boli poskytnuté peňažné prostriedky odporcovi. Po vykonanom dokazovaní okresný súd dospel k názoru, že predmetná zmluva obsahuje náležitosti podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z.

Medzi účastníkmi konania je sporná tá skutočnosť, a to na základe vznesených námietok zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, ktorý uvádza, že navrhovateľ v danom spore nie je aktívne vecne legitimovaný, na ktorého neprešla platne postúpená pohľadávka. Teda zmluvu o postúpení pohľadávky vo veci považuje za neplatnú. Taktiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľne, a. s., zo dňa 18. 12. 2012 považuje za neplatné. Ďalej právny zástupca za vedľajšieho účastníka na strane odporcu uvádza, že zosplatnenie bankového úveru prináleží len banke, a nie tretiemu subjektu. Zároveň vo vzťahu k výzve Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 namieta tú skutočnosť, že nebol dodržaný postup podľa § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Doposiaľ navrhovateľ nepreukázal odoslanie tejto výzvy odporcovi. Okrem iného právny zástupca za vedľajšieho účastníka na strane odporcu vzniesol aj námietku premlčania uplatneného žalobného nároku zo strany navrhovateľa, a to s poukazom na prílohu č. 1 ku zmluve o postúpení pohľadávok (viď uvedený údaj v prílohe č. 1 k tejto zmluve - počet dní omeškania 1168, čo je viac ako 3 roky).

Vykonaným dokazovaním okresný súd zistil, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. OZ dňa 13. 12. 2012 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00 151 653 a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Teda postupca a odporca uzatvorili zmluvu o splátkovom úvere č. 304975878 (ďalej len zmluva) dňa 20. 02. 2009, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (VOP). Na základe tejto zmluvy Slovenská sporiteľňa, a. s., poskytla odporcovi peňažné prostriedky. Podmienky čerpania týchto peňažných prostriedkov, podmienky ich splácania, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v tejto zmluve a vo VOP. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 19 321,91 Eur, ktorá pozostávala z istiny 15 691,99 Eur, riadneho úroku 2 577,39 Eur, úroku z omeškania 1 010,67 Eur (suma predstavujúca úrok z omeškania - v tomto konaní navrhovateľ neuplatňuje) a ostatného príslušenstva 41,86 Eur (suma predstavujúca ostatné príslušenstvo a poplatky - v tomto konaní navrhovateľ si neuplatňuje) v súlade s prílohou k zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje

aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Podľa zmluvy postupca poskytol odporcovi úver vo výške 11 620,- Eur, ktorý mal splácať v mesačných splátkach vo výške po 187,40 Eur vždy k dvanástemu dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 12. 01. 2011 do 12. 01. 2019 v počte 97 a v celkovej výške žalovanej sumy 18 177,80 Eur. Splátky pôvodne splatné od 20. 02. 2013 do 12. 01. 2019 sa stali splatnými dňa 23. 02. 2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Zvyšné splátky úveru si v tomto konaní neuplatňuje. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje aj ročný úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach, ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 23. 02. 2013, si navrhovateľ uplatňuje ročný úrok z omeškania od 24. 02. 2013 do zaplatenia. Navrhovateľ poukázal na to, že odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu písomného vyhotovenia žalobného návrhu (t. j. do 09. 12. 2013) uhradil na uplatňované splátky špecifikované v druhom odseku v článku III nasledovné sumy: 0,- Eur. Uplatňovaná dlžná suma pozostáva z 97 neuhradených splátok úveru v rozsahu žalovanej sumy (t. j. rozdiel medzi neuhradenými splátkami úveru a súčtom všetkých mesačných platieb započítaných na tieto splátky). Podaním zo dňa 16. 10. 2014 právny zástupca navrhovateľa zaslal platobnú históriu odporcu a špecifikoval podrobne žalovanú sumu (konkretizoval položky z akých pozostáva istina 15 691,99 Eur, zmluvný úrok 5 119,30 Eur, riadny úrok 2 577,39 Eur). Podľa názoru navrhovateľa pohľadávka uplatnená v žalobnom návrhu nie je premlčaná. Oznámenie navrhovateľa o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo odporcovi zasielané dňa 04. 02. 2013, ktorý mal pohľadávku uhradiť najneskôr do 19. 02. 2013. Mimoriadna splatnosť úveru nastala dňa 23. 02. 2013 z dôvodu dodržania lehoty v zmysle § 53 ods. 9 OZ. Navrhovateľ zaslal podací hárok č. EPH000248696 list č. 47/78 (nie je uvedený dátum podania na pošte), preukazujúci odoslanie spomínanej výzvy k úhrade a predmetného oznámenia zo dňa 04. 02. 2013, čím sa podľa jeho názoru toto oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti dostalo do sféry odporcu. Preto argument vedľajšieho účastníka o porušení spotrebiteľského práva nedodržaním 15 dňovej lehoty nie je správny. Ďalej okresný súd zistil, že navrhovateľ v konaní predložil oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky adresované odporcovi zo dňa 18.12.2012, avšak bez podacieho hárku, ktoré nezakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Pripojil aj výzvu zo dňa 20. 01. 2010 adresovanú Slovenskou sporiteľnou, a. s. odporcovi, a to pred postúpením pohľadávky. V tejto výzve SS, a. s. oznamuje, že splácanie predmetnej pohľadávky je v omeškani ku dňu 31. 12. 2009 vo výške 749,60 Eur s príslušenstvom s tým, aby dlžnú sumu uhradil najneskôr do 10 dní do doručenia tejto výzvy.

Na základe vykonaného dokazovania okresný súd konštatuje, že aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou súdneho konania.

Súd poznamenáva, že pri postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka dochádza k zmene subjektov záväzkového vzťahu na strane veriteľa. Táto zmena sa právneho postavenia dlžníka priamo netýka a nemá vplyv na rozsah jeho povinnosti splniť dlh. V prípade zmeny osoby veriteľa však dlžník musí dostať informácie o tom, kto je jeho novým veriteľom a komu má vlastne splniť svoj dlh. Voči dlžníkovi má postúpenie pohľadávky právne účinky až doručením oznámenia od jeho pôvodného veriteľa o tom, že došlo k postúpeniu pohľadávky alebo ak mu postúpenie pohľadávky preukáže jeho nový veriteľ. Z hľadiska osoby veriteľa, ktorej má dlžník plniť, zákon rozlišuje medzi prípadmi, keď sa dlžník o postúpení pohľadávky dozvie od postupcu alebo od postupníka. Ďalej súd poznamenáva, že Oznámenie o postúpení pohľadávky je jednostranným právnym úkonom, ktorý sa adresuje dlžníkovi, pre ktorý nie sú predpísané žiadne osobitné náležitosti. Musí však takéto oznámenie obsahovať náležitosti právneho úkonu, teda musí byť určité, zrozumiteľné, urobené vážne a slobodne. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, z oznámenia ktorého ho súd vychádza. V prípade vymáhania nároku postupníkom cestou súdu stačí, ak je okolnosť o postúpení pohľadávky súčasťou žalobných tvrdení a preukázaná listinnými dôkazmi s tým, že doručením je oznámené - preukázané postúpenie pohľadávky žalovanému účastníkovi ako dlžníkovi, skutočnosť ktorá v danej veci preukázaná nebola. Hoci navrhovateľ predložil súdu podací hárok č. EPH000248696, list č. 47/87 bez dátumu podania na pošte, z tohto nie je zrejmé, či sa mal týkať listinného dôkazu označeného ako oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka zo dňa 18. 12. 2012 adresované odporcovi zo strany SLSP, resp. iného listinného dôkazu za účelom preukázania ďalších sporných skutočností v tejto veci označeného ako výzva Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 adresovaná odporcovi alebo ako

výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany EOS KSI Slovensko, s. r. o. zo dňa 04. 02. 2013 adresované odporcovi.

Podľa § 90 O. s. p. účastníkmi konania sú navrhovateľ a odporca alebo tí, ktorých zákon za účastníkov označuje.

Okresný súd sa stotožňuje s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že zmluva o splátkovom úvere je svojou povahou spotrebiteľskou zmluvou, a preto sa riadi režimom Občianskeho zákonníka. Taktiež okresný súd má za to, že za zosplatnenie celého úveru nemožno považovať oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18.12.2012 zo strany SLSP, keďže z tohto nie je zrejмый žiaden interpretovateľný prejav vôle Slovenskej sporiteľne, a. s. V danom prípade okresný súd posudzoval otázku, či postúpenie je aspoň voči dlžníkovi platné a účinné, a to s poukazom na § 92 ods. 8 zákona o bankách (účinného v čase postúpenia pohľadávky). Vzhľadom na uvedenú zákonnú výlukú ust. § 92 ods. 8 tohto zákona, dovoľuje banke postúpiť jej pohľadávky voči klientovi za splnenia určitých podmienok. Predpokladom postupiteľnosti pohľadávky banky na inú osobu je, aby bolo ohľadom tejto pohľadávky klient v omeškaní aspoň 90 dní a aby ho banka na jej splnenie písomne vyzvala. Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni ust. § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej postúpenie je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné podľa § 39 OZ. Ak pre platnosť postúpenia v týchto prípadoch je potrebné splniť určité podmienky ako napr. uvedené v § 92 ods. 8 osobitného zákona, je navrhovateľ v súdnom konaní, v ktorom takto postúpenú pohľadávku uplatňuje, povinný tvrdiť a dokázať predpoklady svojej aktívnej legitímácie. Navrhovateľ, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka písomne vyzvala klienta na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Tomuto nenasvedčuje ani výzva Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 adresovaná odporcovi bez predloženia konkrétneho podacieho hárku. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka. Za dôkaz splnenia týchto podmienok nemožno považovať ani jednostranné vyhlásenie Slovenskej sporiteľne, a. s. o ich splnení obsiahnuté v odseku 4. 2 písm. d) zmluvy o postúpení pohľadávok. Potom má súd za to, že navrhovateľ nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 osobitného zákona.

Z vopred pomenovaných dôvodov súd žalobný návrh pre nedostatok aktívnej legitímácie navrhovateľa zamietol, keďže nepreukázal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Navrhovateľ nepreukázal, že by v čase kedy mala byť pohľadávka Slovenskej sporiteľne, a. s. voči odporcovi postúpená, boli tieto podmienky postupne splnené. Taktiež nepreukázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia bola spôsobilá na postúpenie v zmysle osobitného ustanovenia. Predmet sporu určený navrhovateľom nemá žiadny hmotnoprávny vzťah k odporcovi (nedodržanie písomnej formy výzvy postupcu adresovanej klientovi, že je v omeškaní a následne dodržanie 90 dňovej lehoty pred postúpením pohľadávky tretej osobe - § 92 ods. 8 zákona o bankách, § 39 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Ďalej poukázal na to, že nepredložením dôkazu zo strany navrhovateľa o odoslaní výzvy v zmysle tohto osobitného ustanovenia, navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno splnenia tejto povinnosti. Nestačí len predložiť výzvu banky podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách (výzva Slovenskej sporiteľne, a. s. zo dňa 20. 01. 2010 adresovaná odporcovi bez predloženia konkrétneho podacieho hárku), ale treba aj preukázať, že túto výzvu skutočne banka zaslala odporcovi a dostala sa do jeho dispozície. Je potrebné sa zaoberať aj tým, kedy bola výzva odporcovi doručená (navrhovateľ nepreukázal), a to za účelom vyhodnotenia dodržania 90 dňovej lehoty po splatnosti záväzkov odporcu, ako podmienky postúpenia podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nedodržanie týchto podmienok zakladá absolútnu neplatnosť postúpenia pohľadávky. Okrem uvedeného súd má za to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Pre takýto postup banky je nevyhnutné pristúpiť v súlade so zákonom a obchodnými podmienkami k vyhláseniu predčasnej mimoriadnej splatnosti celého úveru. Ide o výlučné oprávnenie banky, ktoré môže banka realizovať ešte pred postúpením pohľadávky. Toto oprávnenie navrhovateľ nemá, keďže nemá bankovú licenciu. Preto nárok uplatnený navrhovateľom, ktorý opiera o vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, konkrétne o listinný dôkaz označený ako výzva k úhrade a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo strany EOS KSI Slovensko, s. r. o. zo dňa 04. 02. 2013 adresované odporcovi (a nie zo strany banky), je nárokom, ktorý nemá oporu v zákone. Záver o tom, že navrhovateľ nemôže zosplatniť zvyšnú časť úveru. Banka môže postúpiť pohľadávku za súčasného

splnenia podmienok uvedených v osobitnom ustanovení zodpovedajúcu nesplácaného dlhu, a nie dlhu, ktorý ešte nie je splatný. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti došlo až po postúpení pohľadávky navrhovateľom), Slovenská sporiteľňa, a.s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úroku z neho v celosti inému subjektu. Ďalej súd poukazuje na to, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky, ktoré musia byť splnené v čase jej postúpenia. Zároveň súd poukazuje aj na § 53 ods. 9 OZ, ustanovenie ktoré modifikuje § 565 OZ vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Ak sa dohodla strata výhody splátok, potom veriteľ má právo od dlžníka žiadať zaplatenie celej pohľadávky. Ak chce toto právo uplatniť, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatennej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok. Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplatennej splátky, nepostačuje na splatnosť celého peňažného dlhu. Zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15 - dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Pokiaľ Slovenská sporiteľňa, a. s. postúpila zmluvou zo dňa 13. 12. 2012 predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver (nedošlo k vyhláseniu jeho mimoriadnej splatnosti), Slovenská sporiteľňa, a. s. nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok je preto neplatným právny úkon v zmysle § 39 OZ. Navrhovateľ nebol oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť predmetného úveru. Vzhľadom na tieto uvedené skutočnosti okresný súd sa stotožnil s názorom právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno ohľadom predloženia dokladu za účelom preukázania skutočného zaslania spomínanej výzvy adresovanej odporcovi. Taktiež je potrebné, aby právny predchodca, ak chce postúpiť úver na tretiu osobu, zosplatnil tento úver pred postúpením, pričom je povinný dodržať postup podľa § 53 ods. 9 OZ. Napriek tomu, že navrhovateľ mal možnosť doložiť doklad preukazujúci, že výzva právneho predchodcu navrhovateľa bola odporcovi aj zaslaná, navrhovateľ doložil len samotný text výzvy bez toho, aby doložil doklad o tom, že predmetná výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná, čo sa však nestalo. V dôsledku uvedeného navrhovateľovi v spore chýba aktívna vecná legitímácia.

Na postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti je potrebné aplikovať § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, avšak pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať § 92 ods. 8 zákona o bankách. Toto osobitné ustanovenie poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovom právnom vzťahu z bankového úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku. Navrhovateľ v konaní argumentoval aj tým, že odporcovi bola zaslaná výzva zo dňa 20. 01. 2010. Nepreukázal však, že odporcovi bola zo strany banky skutočne doručená písomná výzva a napriek doručeniu tejto výzvy bol odporca nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splatením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Teda spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky môže byť zo strany banky len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatnými.

Taktiež v konkrétnom prípade by prichádzalo do úvahy zamietnutie žalobného návrhu z dôvodu opodstatnenej námietky premlčania žalobného návrhu za predpokladu, že by bol navrhovateľ aktívne vecne legitimovaný pre tento spor, čo nie je tento prípad. Podľa čl. 7 bod 7.6.1 VOP, ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednanja zo strany klienta alebo a) ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, alebo b) ak je klient v omeškaní so splatením poplatkov spojených s úverom, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená a) vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru,...V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že žalovaný bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. Z predložených dôkazov zo strany navrhovateľa vyplýva, že v čase postúpenia pohľadávky, teda dňa 13. 12. 2012 bol odporca v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov 1168 dní (uvedený počet dní omeškania v prílohe č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok SLSP č. 1514/2012/CE zo dňa 13. 12. 2012 - aktíva). Od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 372 dní. Žaloba vo veci samej bola podaná na súd dňa 20. 12. 2013, teda v čase podania žaloby predstavovalo

omeškanie spolu 1540 dní (1168 + 372), čo je viac ako 4 roky. Potom v čase podania žaloby uplynula všeobecná premlčacia doba podľa Občianskeho zákonníka (ale aj podľa Obchodného zákonníka).

V danom prípade navrhovateľ nepreukázal aktívnu vecnú legitimáciu na podanie návrhu a domáhania sa vyplatenia dlžnej sumy voči odporcovi. Pre nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na strane navrhovateľa preto súd návrh bez ďalšieho ako nedôvodný v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, podľa ktorého odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, patrí právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Zo strany právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu bol vznesený návrh na rozhodnutie o trovách konania. Tieto predstavujú trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 3 011,60 Eur, pozostávajúce z 8 úkonov právnej služby po 336,94 Eur (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vo veci samej zo dňa 30. 12. 2014, doplňujúce vyjadrenie zo dňa 14. 01. 2015, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k súdnej výzve zo dňa

16. 03. 2015, stanovisko vedľajšieho účastníka zo dňa 16. 07. 2015, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 12. 08. 2015, vyjadrenie - zaslanie záverov krajských súdov zo dňa 04. 03. 2016, zastupovanie na pojednávaní dňa 15. 03. 2016), režijného paušálu 2x po 8,04 Eur, 4x po 8,39 Eur, 2x po 8,58 Eur. Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z náhrady za straty času dňa 15. 03. 2016 vo výške 139,80 Eur

(10 x 1 hod po 13,98 Eur), náhrady cestovného za cestu na pojednávanie a späť dňa

15. 03. 2016 - BA-BB-BA vo výške 31,89 Eur (424 km cena 1,343 Eur/liter, ostatné údaje v písomnom vyčíslení trov právneho zastúpenia) a náhrady za používanie motorového vozidla dňa 15. 03. 2016 vo výške 77,59 Eur (424 km x 0,183 Eur/km). Súd však právnomu zástupcovi nepriznal jeden úkon právnej služby - doplňujúce vyjadrenie zo dňa 14. 01. 2015, ktoré je doplnením vyjadrenia vo veci samej zo dňa 30. 12. 2014. Za vyjadrenie vedľajšieho účastníka k odvolaniu navrhovateľa zo dňa 12. 08. 2015 súd priznal odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny 168,47 Eur. Potom uvedené trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka na strane odporcu pozostávajú zo 6 úkonov právnej služby po 336,94 Eur, z 1 úkonu právnej služby po 168,47 Eur, režijného paušálu 2x po 8,04 Eur, 3x po 8,39 Eur, 2x po 8,58 Eur. Ďalej trovy právneho zastúpenia pozostávajú z náhrady za stratu času vo výške 139,80 Eur, náhrady cestovného vo výške 31,89 Eur a náhrady za používanie motorového vozidla dňa 15. 03. 2016 vo výške 77,59 Eur. Preto súd rozhodol tak, že navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania titulom trov jeho právneho zastúpenia vo výške 2497,80 Eur, na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, AK so sídlom Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava, účet vedený v I. O., U.. W., č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odporcovi žiadne trovy nevznikli, preto súd vyslovil, že mu náhradu trov konania voči navrhovateľovi nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od jeho písomného doručenia, vo vyhotovení dvojmo, na Okresný súd Banská Bystrica.

V odvolaní musí byť uvedené, ktorému súdu je určené, kto ho robí, akej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedenie rozhodnutia proti ktorému smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom sa napadnuté rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny, čoho sa odvolateľ domáha a musí byť podpísané a datované.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ak ten kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, ak účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát, ak súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal

ďalšie navrhované dôkazy, ak konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, ak súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ak doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), ak rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z.